

חותן כלה

מזל טוב

כמישפחת מרגלית ברמת-השרון, אבא נדב הוא טייס באל-על, אמא אילנה מארגנת תצוגות-אופנה, הילד טיים כחילה-אוויר הילדה קצת רוגמנית. אבל שלא תרגיז את אמא, ושלא תופיע על המסלול בחולצות שקופות, וכולם למטה.

וגם עופר הטייס מרגיז שכזה. תחת לכחור משהו מהרצל-הפיתוח או סכיון, כחר הגער (23) בנערות המורה מכתים. אמא כועסת ואבא רותח. נקודה.

הטובים לטייס, וגם העקשנים. עופר רוצה להתחתן עם סוזי, נקודה. אבא הקפטן ואמא האמרגנית מרימים ידיים. אויקי. נעשה חופה מסכני לכריכה בחצר הווילה שלהם ברמת-השרון. נקודה.

אבל לחמודקלה מכתים יש מישפחה גדולה, שיהיו בריאים. ויש חברים וידידים, וגם לעופר ולסוזי. הם מציעים אולם ברחוב-המסגר, עם חפלה כמו שמתאים לתורכים, כמוהם. נקודה.

אבא הקפטן ואמא האמרגנית המומים. רחוב המסגר? סימן-שאלה. גם אבא טייס. סימן-קריאה. וגם אבא עקשן. נקודה.

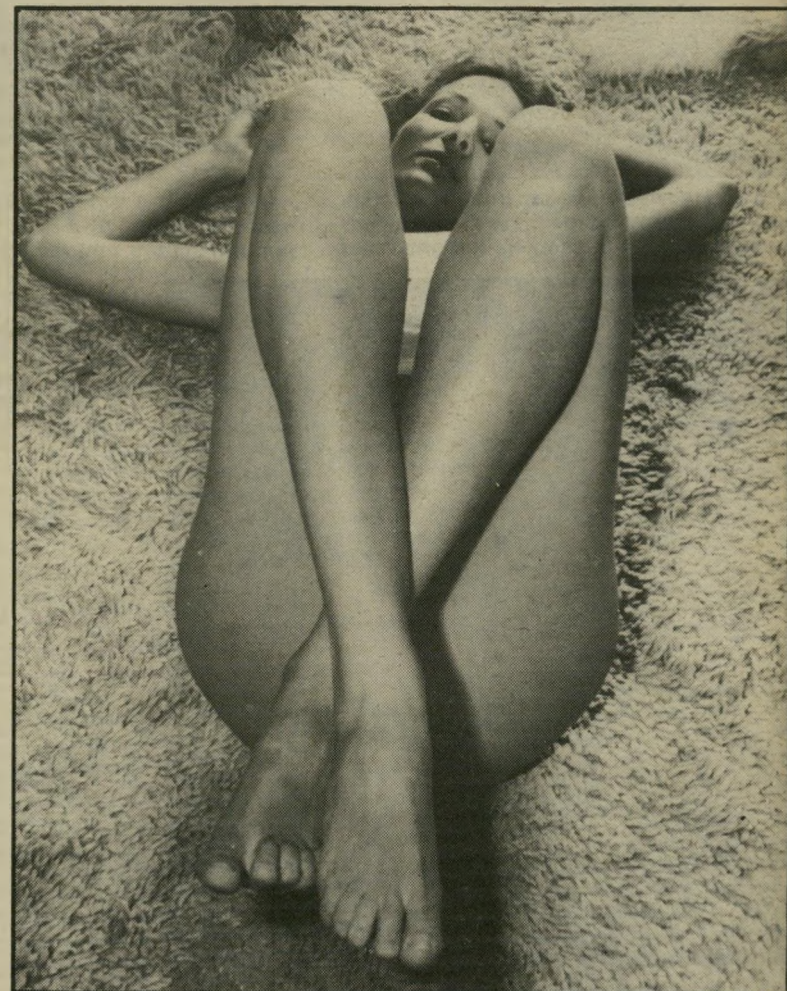
מתפשרים על אמציה-הרר. נקודה. ביום שלישי התקיימה החתונה בשעה טובה ומוצלחת בכית הכנסת ברחוב כריהודה. נקודה. המחוננים מכתים הצליחו קצת יותר. נקודה. המקום קרוב יותר לרחוב-המסגר מאשר לכריכה. נקודה. מזל טוב. שלוש נקודות.

משמאל

לימין

תמיד יש חריגים. החריגה הכי יפה בארץ, טייש לה הרגליים הכי יפות בארץ, וש... כמוכן. נכון. הכוונה לפינצ'י מור (במכולת אצל הירקן קוראים לה הגב' זיסמן) על הרגליים ולם יודעים. על החריגה לא. או הקשיבו!

כל הקאצ'קס מתחילות את הקאריירה עוד לפני הצבא. או מייד אחרי השרות, משהו בין 17 ל-21. לא פינצ'י. האחרות רוחות את נישואיהן לגיל מאוחר יותר, כדי לצוד משהו על סוס לבן. לא פינצ'י. האחרות גומרות את הקאריירה אחרי

פינצ'י מור ילד שלישי

דרינג-דרינג

"האלו?"
"ערב טוב ושבת שלום. מדברת רחל המרחלת."
"איך אני יודע שאת רחל המרחלת?"
"תברר."
"אויקי. אברר ואתקשר חזרה."
דרינג-דרינג, דרינג-דרינג.
"האלו?"
"ביירת, את מתחזה. אינך רחל המרחלת."
"תפסיק לקשקש, או שתברר במקומות אחרים. רוצה המלצות?"
"ובכלל מה את רוצה?"
"רוצה לשוחח איתך, לקבל את גירסתך לסיפור עם ברוריה צורן?"

ברוריה צורן

כשיגיע יום המישפט...

"אינני רוצה לדבר, אין לי מה לומר לך."
"אינך רוצה להשיב על הטענות שהטיחה נגדך?"
"שום דבר."
"קול אשה: כשיגיע יום המישפט, נתייצב שנינו לפני העיתונאים."
שיהיה כך. בהצלחה!

אילנה ונדב מרגלית ויתורים

עבד נרצע

עוד סיפור על רחל גרא (מתוך קובץ שאוציא בקרוב).

רחל מפזות ומכרכרת כל חייה. בשנים הרחוקות היא מפזות כאן ומכרכרת בארצות-הברית, ולהיפך.

לאחרונה כירכרה פה קצת יותר, ועברה ניתוח קשה ומסוכן. וכאן וכעת אני שולחת לה זר-פרחים ואיחוליה-החלמה.

כשחזרה רחל לביתה, אחרי מעשה, באו כל החבר'ה לאחל לה בריאות טובה ולהביא לה פרח או שניים. איוו בונבונירה קטנה, וכעיקר להיות נחמדים.

רחל, כדרכה בקודש, הקבילה את פניהם בצורה מאוד תיאטרלית. שיערה עשוי מחדש, ציפורניה אדומות כרם. הגבות והריסים כולם ירודתיים גם אליה וגם אלה. לקיצור — טיפ-טופ. המתק ישבה שרועה על כורסה נוחה, עטוייה בכייבידול ורדרד, עם הרבה רגליים מציצות, כימעט עד התחנה המרכזית. סיפרו לי

הלידה הראשונה. לא פינצ'י. אצלה הכל הולך משמאל לימין, תחת מימין לשמאל. בעלת-הרגליים למדה תחילה, והיא הדוגמנית היחידה בעלת תואר אקדמאי בתרבות-יצרפת. מכירים עוד אחת?

אחרי-כך התחתנה עם חבר-לעבודה, על מטוס לבן תחת סוס לבן, עם עמי זיסמן, כלכל באל-על, כשפינצ'י עבדה כדיילת.

אחר כך הגיעו דן (9) וטל (7). ורק אז התחילו הרגליים והיפהפיה מעליהן לרגמן על המסלולים בארץ.

בשבת שעברה הלכו אבא, אמא, דן וטל לשפת-הים ליד מלון אכדיה. אמא כחרה להופיע בכייקיני פיצפון. משהו שמזכיר יותר וירוס מחיידק. וכדי שלא יראו אותו, היא לבשה אותו בצבע-העור כשהוא עשוי מעור נרג'נו. הרצליה כימעט השתגעה, העיניים יצאו לה.

עכשיו אני עומרת לגמור עליהם על ההרצל'אים. זאת עם הכייקיני שלא ראתם — היא בחודש החמישי להריונה. עובדה, ועם השמונצלה הזה בכטן היא ממשיכה להופיע כל הזמן על המסלול, ימין, שמאל, ימין, שמאל. למות ממנה.

רחל גרא

ניתוח קשה

"עבד! וגם שתכי אותי ותבעטי בי. את יודעת למה אני מתכוון?"
"מה זה? מי מדבר? מה אתה רוצה?"
דממה. שקט.
מה קרה לו רווקא כשהתחיל להיות מעניין?